

تدوین مدل مدیریت بازنیستگی با رویکرد ترکیبی (مورد مطالعه: بانک رفاه کارگران)

لیلا پارسا ضیابری^۱ - اکبر اعتباریان^۲ - مهربان هادی پیکانی^۳ - افسانه زمانی مقدم^۴

چکیده

این پژوهش که با هدف تدوین مدل مدیریت بازنیستگی در بانک رفاه کارگران انجام گرفته است، به لحاظ هدف، کاربردی و به لحاظ روش، ترکیبی از نوع اکتشافی به شمار می‌رود. در بخش کیفی به شیوه پدیدارشناسی و در بخش کمی به شیوه توصیفی- همبستگی انجام گرفته است. جامعه‌ی آماری تحقیق در بخش کیفی شامل کارکنان نزدیک به بازنیستگی (۱۵ نفر)، کارکنان حین بازنیستگی (۸ نفر) و بازنیستگان (۱۶ نفر) بود که در مجموع تعداد ۳۹ نفر به عنوان نمونه و به شیوه گلوله برفی و تارسیدن به اشاع اطلاعات، مورد مصاحبه قرار گرفتند. جامعه‌ی آماری تحقیق در بخش کمی برای نزدیک به بازنیستگی، تعداد ۱۱۵ نفر، حین بازنیستگی، ۳۰ نفر و بعد از بازنیستگی، ۲۸۵ و ۹۲ نفر برآورد گردید. ابزار گردآوری داده‌ها در بخش کیفی مصاحبه نیمه ساختار یافته و در بخش کمی پرسشنامه مستخرج از نتایج بخش کیفی بود. برای اعتبار داده‌ها در بخش کیفی از معیارهای اعتبارپذیری، انتقال پذیری، قابلیت اطمینان، تائیدپذیری و برای روایی پرسشنامه‌ها از روایی محتواپی- صوری و همچنین روایی سازه استفاده گردید. پایایی پرسشنامه‌ها از طریق آلفای کرونباخ محاسبه شد که برای هر سه پرسشنامه بالای ۰,۸ محاسبه گردید که حاکی از پایایی خوب آنها می‌باشد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها در بخش کیفی از روش ۷ مرحله‌ای کلایزی و در بخش کمی از آزمون‌های آماری تحلیل عاملی، میانگین و واریانس، آزمون بار مقطعي و آزمون کیفیت مدل استفاده گردید. در نهایت، ابعاد و مولفه‌های مدل برای هر سه مرحله نزدیک به بازنیستگی (شامل: نگرانی‌ها، امیدها، انتظارات)، در حین بازنیستگی (نگرانی‌ها، نیازها و انگیزه‌ها، انتظارات) و برای بعد از بازنیستگی(چالش‌ها، انتظارات، راهبردهای شخصی) شناسایی و ابعاد و مولفه‌های آن در بخش کمی تایید گردید.

واژگان کلیدی: بازنیستگی، حین بازنیستگی، نزدیک به بازنیستگی، پدیدارشناسی، مدل کلایزی.

-
۱. دانشجوی دکترا رشته مدیریت دولتی گرایش منابع انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان، اصفهان، ایران
 ۲. دانشیار گروه مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان، اصفهان، ایران. نویسنده مسئول: (Etebarian@ymail.com)
 ۳. استادیار گروه مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان، اصفهان، ایران.
 ۴. دانشیار گروه مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

مقدمه

در جوامع امروزی واژگان و مفاهیمی چون کارکنان، منابع انسانی، سرمایه انسانی بسیار کاربرد دارد و این نشان از اهمیت نیروی انسانی و آگاه تر شدن سازمان‌ها درخصوص این مقوله می‌باشد. موفقیت اقتصادی کشورها بعد از جنگ جهانی دوم در اهمیت و معرفی منابع انسانی در پیشرفت‌های سازمان و جوامع نقش چشمگیری داشته است. لذا بحث مدیریت منابع انسانی و توجه به ابعاد آن مورد توجه و مطالعه بسیاری از محققین قرار گرفت.

در جامعه‌ای که کار در آن دارای ارزش اساسی است، بازنیستگی اغلب به معنای از دست دادن منزلت و جدا شدن از کارهای جاری است که در زندگی فرد، شکافی ایجاد می‌کند که پر کردن آن دشوار است زیرا با بازنیسته شدن این احساس به فرد دست می‌دهد که زمان اهمیت خود را برای او از دست داده و او از صفحه رقابت و تلاش دورافتاده و دیگر هیچ پیشرفتی در انتظارش نیست. نکته مهم این است که بازنیستگی، منجر به تعییر و تحول در امور روزمره زندگی فرد می‌شود؛ چرا که فرد باید شغلی را که در طول زندگی کاری با آن عجین بوده، ترک کند و به خدمت خود پایان دهد(Akinade, 1993). زیرا در وهله نخست، نیازهای متعدد اقتصادی، اجتماعی، جسمانی افراد با کار کردن برطرف می‌شود؛ دوم اینکه، افراد از طریق کار، روابط اجتماعی و شخصی، ارزش‌هایی نظری تعلق، احترام و شأن را تجربه می‌کنند (بزرگمهری بوزجمهری و دیگران، ۱۳۸۶). بازنیستگی افراد همچنین برای خانواده‌ها مسائل و مشکلات اجتماعی، اقتصادی و روانی ایجاد می‌کند. حتی برای کسانی که وقت آزاد و تازه یافته خود را به عنوان یک فرصت تلقی می‌کنند، دوره انتقالی بسیار مهمی است (محمدی، ۱۳۸۸). پیامدهای اجتماعی و روانی بازنیستگی در مقایسه با سطح زندگی قبلی فرق می‌کند. این تحول، از لحاظ عاطفی و روانی در فرد اثر می‌گذارد (براتی و عریضی، ۱۳۸۸). از این رو بایستی در راستای اصلاح نگرش بازنیستگان اقدامات لازم را انجام داد.

بر طبق چرخه رشد روانی – اجتماعی^۱ اریکسون^۲، چرخه زندگی کاری به هشت مرحله از بدء استخدام تا زمان بازنیستگی تقسیم گردیده است. در هر مرحله برای فرد نیازها و انتظارهایی مطرح است که اگر به آنها پاسخ مناسب داده شود و فرد با

1. Psychosocial Stages
2. Eriksson

موفقیت از آنها عبور کند، رشد روانی – سازمانی او در مسیر سالم ادامه یافته و در نتیجه موفق به کسب یک فضیلت عمده در این مسیر می‌شود. اگر فرد در مرحله بازاندیشی و ارزیابی رخدادها و پیشامدهای دوران زندگی کاری خود که مرحله هشتم چرخه اریکسون می‌باشد، به این نتیجه برسد که دوران موفقیت آمیز و درخشانی را پشت سر نگذاشته است و از طرفی فرصتی نیز برای جبران این ناکامی بزرگ ندارد زیرا عوامل بازدارنده گوناگونی از جمله محدودیت‌های ناشی از خط مشی‌ها و قوانین و مقررات سازمانی، محدودیت‌های طبیعی، و محدودیت‌های ناشی از عوامل محیطی (محیط سازمان) اجازه برگشت به عقب و شروع یک زندگی دیگر را از فرد سلب می‌کنند. در چنین وضعیتی احساس «نالمیدی و یأس» و ترس و ناخوشایندی از دوران بازنشستگی به فرد دست می‌دهد. لذا توجه به نیازها و انتظارها و تمایلات کارکنان در مراحل مختلف زندگی کاری عامل مهمی در طی مسیر رشد و کمال و یا انحراف از این مسیر و اختلال در رشد خواهد بود لذا اهمیت مدیریت کردن فرایند بازنشستگی در ابعاد قبل، حین و بعد از بازنشستگی خودنمایی می‌کند.

از آنجا که بازنشستگان در طول زندگی کاری خود خدمات ارزندهای برای سازمان انجام داده اند لذا بایسته است تا سازمان‌ها در راستای تحقق مسئولیت اجتماعی خود، برنامه‌ریزی هایی را جهت ارائه آموزش‌های لازم و مکافی در این زمینه برای آنان فراهم آورند به گونه‌ای که کارکنان در آستانه بازنشستگی، دانش و توانایی رویایی با پدیده بازنشستگی را کسب نمایند لذا ضرورت مطالعه در این باب از چند بعد نیز قابل بررسی است.

در بعد اقتصادی چنانچه کارکنان در سالهای نزدیک به بازنشستگی دارای انگیزه کافی باشند در جهت انجام بهینه فعالیت‌ها گام بر می‌دارند که در کل به افزایش بهره وری سازمان کمک می‌نماید.

در بعد اجتماعی، چنانچه بازنشستگی مدیریت شود موجبات رضایت خاطر کارکنان و همچنین تقویت و بهبود دلبستگی و انسجام آنها نسبت به سازمان را فراهم می‌سازد و تعلق کارکنان در سالهای پایانی همکاری بیشتر می‌گردد.

در بعد سیاسی، مدیریت بازنشستگی می‌تواند از آسیب‌های اجتماعی - سیاسی جلوگیری کند. چرا که با افزایش خوشبینی در افراد، قدرت تحمل سختی‌ها را افزایش می‌دهد و از بسیاری از اعتراضات اجتماعی جلوگیری می‌نماید.

صاحب‌هی حق با افراد مختلف در بانک رفاه نشان می‌دهد که موضوع بازنشستگی، افکار مربوط به آن و پیامدهای آن یکی از دغدغه‌های کارکنانی است که سابقه خدمتی

بالایی دارند و یا گاهًا در مرز بازنیستگی هستند و از دلایل آن می‌تواند عدم آماده سازی فکری و روحی کارکنان برای رویارویی با این پدیده، کمک نکردن به آنان در جهت برنامه ریزی برای زمان بازنیستگی باشد. همچنین عدم توجه به پدیده بازنیستگی پیامدهای منفی را در بین کارکنان به دنبال خواهد داشت لذا به نظر می‌رسد بازنیستگی به عنوان یک پدیده سازمانی باید مدیریت شود.

از بررسی تحقیقات انجام شده در حوزه بازنیستگی چنین برمی‌آید که در این زمینه با خلاء تحقیقاتی روبرو هستیم. بنابراین، از این منظر تحقیق حاضر دارای اهمیت است. با توجه به اهمیت تحقیق هم به لحاظ نظری و هم به لحاظ کاربردی، محقق در نظر دارد مدلی را از طریق روش شناسی تلفیقی برای مدیریت بازنیستگی ارائه دهد. لذا، یافته‌های حاصل از این پژوهش قابلیت کاربرد در زمینه شناسایی، راهنمایی و مشاوره سازمانها در خصوص عوامل مربوط به مراحل قبل از بازنیستگی، حین بازنیستگی و پس از بازنیستگی را دارا می‌باشد.

مروری بر مبانی نظری و پیشینه تحقیق

بازنیستگی، سرنوشت محتمومی است که در بردهای از حیات شغلی هر کارمند پدیدار خواهد شد (تامپسون^۱، ترجمه کسایی، ۱۳۷۹). ضمن آنکه فرآیندی است که مستلزم پذیرش تغییرات، مقتضیات و نقش‌های جدیدی است و دارای معانی ضمنی و روانی برای افراد است(Asonibare & Oniye, 2008).

بازنیستگی را تعریف کرده‌اند:

دیدگاه مالی: زمان صفر کاری برای کسب درآمد (Gordon & Bilnder, 1980).

دیدگاه تقویمی: بازنیسته به شخصی اطلاق می‌شود که بالای ۶۵ سال داشته باشد (Giddens, 1977).

دیدگاه روابط کار: بازنیستگی عبارت است از انقطاع از استخدام (Williamson et al., 1992) یا خروج نیروهای کار مسن از محیط کار (Rogelberg, 2007).

دیدگاه اقتصادی: بازنیستگی، دوره غیرفعال و غیرمولد زندگی فرد شاغل است که با ذخیره پولی‌ای که کشور و مستخدم با هم می‌پردازند، زندگی مستخدم در دوره بازنیستگی تأمین می‌شود (ابوالحمد، ۱۳۷۶).

1. Thompson

کارمند دولت از خدمت به جهت فرتودی ناشی از تحلیل قوا و طول سال‌های خدمت درمانده شدن از کار با دادن حقوق مخصوصی که مناسب با سن و دوره خدمت باشد (عباسی زاکانی، ۱۳۸۷).

فصل مشترک تمامی تعاریف این است که «بازنیستگی» به عنوان قطع روابط کاری فرد و سازمان و شروع زندگی جدید است» (عباسی زاکانی، ۱۳۸۷). زندگی جدید کارکنان بازنیسته، یعنی ورود به ارتباطات جدید و تغییر ساختار و محتوای ارتباطی آنها و این یعنی بروز و ظهور مشکلات و مسائل جدید که گاهی هم فکر کردن به آنها و هم موقع آنها برای فرد بازنیسته استرس زا است.

در حوزه بازنیستگی، نظریه‌های مختلفی مطرح شده که از زوایای مختلف به این پدیده توجه کرده است. نظریه نقش بیان می‌دارد که شخصیت انسان از نقش‌های مختلفی که در طول زندگی آنها را پذیرفته و یا به او نسبت داده شده شکل گرفته است. اشتغال یکی از نقش‌های مهم اجتماعی بشر و پایگاهی است که به شخصیت و هویت او معنا می‌بخشد. در واقع نداشتن یا از دست دادن شغل، نوعی انقطاع یا گستاخی در روند زندگی اجتماعی فرد ایجاد خواهد نمود که شخصیت و هویت شغلی او را نیز با مشکلات همراه می‌نماید (یامچلو، ۱۳۹۰). در تئوری فعالیت و کار، بازنیستگان وقتی نقش‌های قبلی خود را از دست می‌دهند برای اینکه با پیری و بازنیستگی همانگ شوند و به سازگاری برسند باید بتوانند نقش‌های جدید یا مشابه نقش‌های قبلی خود را بر عهده گیرند. نظریه فعالیت این موضوع را مطرح می‌کند که نقش‌های از دست رفته فرد بازنیسته، به واسطه از دادن کار، با نقش‌های جدیدی جایگزین می‌شود. انتباق پذیری فرد بازنیسته با این مرحله از زندگی اش بستگی به جایگزینی ارزش‌های از دست رفته با ارزش‌های ناشی از ایفای نقش‌های جدید دارد (Havighurst & Alberchi, 1953). اصل مفروض معتقدان به تئوری انزوا آن است که افراد مسن به تدریج و به طرز اجتناب ناپذیری از انواع نقش‌هایی که در دوره میانسالی داشته‌اند کنار می‌کشند و سطوح فعالیتها و حتی میل و احساس درگیری با امور زندگانی و حیات را در خود تقلیل می‌دهند. اینان معتقدند، افراد سالخورده و کهنسال بیشتر به درون خود توجه پیدا می‌کنند و بیش از پیش به خویشتن می‌نگرند (اردبیلی، ۱۳۷۹).

طیف وسیعی از عوامل زندگی روزمره، علاوه بر مسائل مادی و اوقات فراغت با بازنیستگی تغییر پیدا می‌کند که هر کدام از این عوامل می‌تواند سازگاری با بازنیستگی را تحت تأثیر قرار دهد. این عوامل شامل: تغییر در نقشهای فردی، الگوی

ارتباطات، عزت نفس، گروه های حمایتی، ساختار و سبک زندگی است (عبدی، ۱۳۸۰). این عوامل نقش بسیار مهمی در سازگاری با بازنیستگی دارد و از ابعاد مختلف بر رضایتمندی، استرس، دودلی، امیدواری، پشیمانی، عصبانیت و افسردگی تاثیر می‌گذارد. بازنیستگی با استرس جدایی از شغل منجر به ترک عادت، ایجاد احساس خلاء، ناراحتی، نگرانی ناشی از ندیدن دوستان و همکاران کسالت و گریه کردن، ناامیدی، افسردگی و حتی ترس از مرگ می‌شود (نویهار، ۱۳۹۰). مشکلات ناشی از بازنیستگی، دوره ای طولانی از زندگی فرد بازنیسته را تحت الشاع قرار خواهد داد. متأسفانه مشکلات روانی-اجتماعی نه تنها در هنگام بازنیستگی و بعد از بازنیستگی ممکن است گریبان گیر فرد شود، بلکه میزان فشار تجربه شده توسط فرد و عواقب جسمی و روانی آن به صورت بارز و چشمگیری در دوره قبل از بازنیستگی نیز مشاهده می‌شود (Shultz & Wang, 2007). در این میان سازگاری و انطباق با بازنیستگی، نقش عمده و گاه حیاتی برای ادامه کار و فعالیت، خشنودی و سلامت، کاهش نشانگان بازنیستگی و به طورکلی بهداشت روانی و جسمی بازنیستگان دارد. مطالعات نشان داده است که عوامل متعددی از جمله آمادگی برای بازنیستگی، وضع اجتماعی و اقتصادی مطلوب، سلامتی مطلوب جسمی، وضعیت خانوادگی و تأهل و نیز حمایت جامعه و ارتباط اجتماعی کارآمد، در سازگاری و انطباق بازنیستگان می‌تواند تأثیرگذار باشد (Wilson & Palha, 2007; Soderhamn & et al., 2011).

بازنیستگی دارای مزايا و معایبي است که شناسايي آنها به انتقال از کار به بازنیستگی کمک شایاني مي‌نمайд. در ادامه، به بررسی برخی از تحقیقات انجام شده در این باره می‌پردازیم. موسایی (۱۳۸۳) پژوهشی تحت عنوان آثار اجتماعی و روحی دبازنیستگی براعضا هيات علمی بازنیسته دانشگاه انجام داد. در تحقیقی که نویهار (۱۳۹۱) با عنوان چالش‌های انتقال به بازنیستگی از ديدگاه پرستاران بازنیسته انجام داد چگونگی انتقال به بازنیستگی مورد مدافه قرار گرفت. سعیدی (۱۳۹۴) در پایان نامه کارشناسی ارشد به بررسی عوامل موثر بر میزان رضایت از زندگی در دوران بازنیستگی در بین بازنیستگان سازمانی پرداخت. صدر و غلامی (۱۳۹۵) طی پژوهشی تحت عنوان عوامل موثر بر درخواست بازنیستگی پیش از موعد کارکنان در کميته امداد امام خميني(ره) استان كهكيلويه و بويراحمد به بررسی عوامل موثر در درخواست

برای بازنشستگی از سوی کارکنان پرداخته اند. بارفیلد و مورگان^۱ (۱۹۶۹) در پژوهشی با عنوان بازنشستگی پیش از موعد در میشیگان عوامل مختلفی را در تصمیم برای درخواست بازنشستگی افراد بدست آورده‌اند. تسنگ و وانگ^۲ (۲۰۰۱) در پژوهشی با عنوان کیفیت زندگی و عوامل مرتبط با آن در میان پرستاران بازنشسته در تایوان عواملی را برای سازگاری با بازنشستگی ضروری دانستند. دراگستا^۳ و همکاران (۲۰۰۹) مطالعه‌ای را با عنوان تاثیر حمایت اجتماعی و حس همبستگی روی کیفیت مرتبط با سلامت زندگی ساکنین خانه‌های سالمدنان در یکی از شهرهای نروژ انجام دادند. چیا و جوبینگ^۴ (۲۰۱۰) در تحقیقی تحت عنوان روابط اجتماعی و سبک زندگی بازنشستگان، سیک زندگی پس از بازنشستگی را مورد بررسی قرار دادند. ایوالز و ترویزان^۵ (۲۰۱۱) در پژوهشی تحت عنوان بازنشستگی پیش از موعد و انگیزه‌های مالی به بررسی تاثیر مشوق‌های مالی بر رفتار بازنشستگی در کشور هلند پرداختند. همچنین هونگ و لی^۶ (۲۰۱۱) رابطه مشارکت در امور ورزشی و بهزیستی روانی بازنشستگان را مورد مطالعه قرار دادند. دنی و براون^۷ (۲۰۱۲) در پژوهشی تحت عنوان تصمیم برای بازنشستگی زودهنگام به بررسی تصمیم به بازنشستگی قبل از موعد استادان دانشگاه کانادا پرداخت. الکور^۸ و همکاران (۲۰۱۴) در مطالعه خود به مقایسه بازنشستگی پیش از موعد در کشورهای اسپانیا و ایتالیا پرداختند. همچنین، دامان و وندوجین^۹ (۲۰۱۶) به پشتیبانی بین نسلی در انتقال از کار به بازنشستگی پژوهشی انجام دادند. ویند^{۱۰} و همکاران (۲۰۱۶) در پژوهش خود تحت عنوان چشم انداز دوره زندگی کارکنان آنسوی بازنشستگی به بررسی علل تمایل به طولانی تر شدن چرخه زندگی کاری از سوی کارکنان پرداختند. هرتا و ریز^{۱۱} (۲۰۱۷) در پژوهشی تحت عنوان انتقال به بازنشستگی به بررسی راههای طراحی گذار به مرحله‌ی پس از زندگی حرفله‌ای پرداختند و در

-
1. Barfield & Morgan
 2. Tseng & Wang
 3. Dragesta
 4. Chia & Juping
 5. Euwals & Trevisan
 6. Hung & Lee
 7. Dannie & Brown
 8. Alcover
 9. Damman & van Duijn
 10. Wind
 11. Hertha & Rees

نهایت سیلور و ایستی^۱ (۲۰۱۷) در پژوهشی تحت عنوان برنامه ریزی برای بازنیستگی در بخش پژوهشی کشور کانادا به دنبال چگونگی برنامه ریزی برای دوران بازنیستگی پژوهشکان پرداختند.

روش شناسی تحقیق

پژوهش حاضر با توجه به هدف پژوهش که تدوین مدل مدیریت بازنیستگی در بانک رفاه می‌باشد، به دنبال شناسایی شاخص‌ها و مولفه‌های مدیریت بازنیستگی در سه مرحله (نزدیک بازنیستگی، حین بازنیستگی و بعد از بازنیستگی) می‌باشد و سوالات پژوهش عبارتند از:

سوال اصلی

مدل مدیریت بازنیستگی دارای چه ابعاد و مولفه‌هایی است؟

سوالات فرعی

۱. مدیریت بازنیستگی در مرحله‌ی نزدیک بازنیستگی دارای چه شاخص‌ها و مولفه‌هایی است؟
۲. مدیریت بازنیستگی در مرحله‌ی حین بازنیستگی دارای چه شاخص‌ها و مولفه‌هایی است؟
۳. مدیریت بازنیستگی در مرحله‌ی بعد از بازنیستگی دارای چه شاخص‌ها و مولفه‌هایی است؟

از همین رو، این پژوهش به لحاظ روش شناسی از نوع ترکیبی (کیفی و کمی) است و به لحاظ هدف، کاربردی می‌باشد. روش تحقیق این پژوهش در بخش کیفی از نوع پدیدارشناسی است. چرا که بدنبال بررسی تجارب محض سه دسته از افراد (کارکنان نزدیک به بازنیستگی، کارکنان در حین بازنیستگی و بازنیستگان) و آگاهی از پدیده بازنیستگی، فارغ از مفروضات پیشین است. سپس از یافته‌های کیفی به عنوان راهنمای جهت تدوین پرسش‌ها و مقیاس‌های ابزار پیمایش کمی استفاده خواهد شد.

1. Silver & Easty

جامعه آماری این تحقیق شامل دو بخش است: جامعه آماری بخش کیفی شامل کارکنان نزدیک به بازنیستگی، کارکنان در حین بازنیستگی و بازنیستگان. با توجه به اینکه در تعیین حجم نمونه برای پژوهش‌های کیفی، رسیدن به اشباع داده‌ها مهم است. افرادی برای مطالعه انتخاب شدند که پدیده مورد نظر را تجربه نموده بودند یا با آن روبرو بودند. روش نمونه‌گیری این پژوهش براساس روش گلوله برfü بود و مصاحبه‌ها تا رسیدن به اشباع اطلاعات انجام گردید.

جامعه آماری بخش کمی؛ شامل بازنیستگان، کارکنان حین بازنیستگی و کارکنان نزدیک به بازنیستگی متشکل از ۱۳۲۰ نفر (بازنیستگان، ۱۱۷۵، حین بازنیستگی ۳۰ و نزدیک به بازنیستگی ۱۱۵ نفر) بوده است. با روش نمونه‌گیری ساده و به کمک جدول مورگان از بین آنها ۴۰۵ نفر (بازنیستگان ۲۸۵، حین بازنیستگی ۲۸ و نزدیک به بازنیستگی ۹۲ نفر) انتخاب شد. اطلاعات مورد نیاز به دو روش کتابخانه‌ای (مطالعات کتب و مقالات و سایتهاي معتبر) و ميداني (مصاحبه و پرسشنامه) جمع آوری شد.

در بخش دوم (بخش کمی) براساس یافته‌های بخش کیفی سه پرسشنامه براساس شاخص‌ها و مولفه‌هایی که از بخش کیفی احصا شد، تنظیم و تدوین گردید. برای تعیین پایایی پرسشنامه‌ها از روش آلفای کرونباخ استفاده شد. داده‌های کمی از طریق پرسشنامه جمع آوری و تحلیل آنها به روش تحلیل عاملی اکتشافی و همچنین مدل سازی معادلات ساختاری انجام گرفت.

تحلیل داده‌ها در تحقیق کیفی بلافصله بعد از آغاز جمع آوری داده‌ها شروع شد. در حقیقت جمع آوری داده‌ها و تجزیه و تحلیل آنها به طور همزمان انجام گرفت. با ادامه تحقیق، داده‌های کمتری جمع آوری شد، اما تجزیه و تحلیل بیشتری انجام پذیرفت. در عمل بین این دو مرحله همپوشی قابل ملاحظه‌ای وجود داشت.

برای تحلیل اطلاعات حاصل از مصاحبه‌ها از روش هفت مرحله‌ای کلایزی^۱ استفاده گردید. در روش کلایزی هفت گام را تا رسیدن به هدف طی شد. در مرحله اول کلایزی، در پایان هر مصاحبه و ثبت یادداشت برداری‌های میدانی، ابتدا بیانات ضبط شده شرکت کنندگان مکرراً گوش داده شد و اظهاراتشان، کلمه به کلمه روی کاغذ نوشته و جهت درک احساس و تجربه شرکت کنندگان چند بار مطالعه شد. در مرحله

1. seven-level Colaizzi method

سال نهم / شماره ۳۶ / تابستان ۱۳۹۷

دوم، پس از مطالعه همه توصیف‌های شرکت کنندگان، زیر اطلاعات با معنی، بیانات مرتبط با پدیده مورد بحث، خط کشیده شد و به این طریق جملات مهم مشخص گردید. مرحله سوم که استخراج مفاهیم فرموله است، بعد از مشخص کردن عبارات مهم هر مصاحبه، سعی شد تا از هر عبارت یک مفهوم که بیانگر معنی و قسمت اساسی تفکر فرد بود استخراج گردد. بعد از استخراج کدها، مطابق مرحله چهارم کلایزی، پژوهشگر مفاهیم تدوین شده را به دقت مطالعه کرد و براساس تشابه مفاهیم آنها را دسته بندی نمود. بدین روش، دسته‌های موضوعی از مفاهیم تدوین شده تشکیل شد. در مرحله پنجم، نتایج برای توصیف جامع از پدیده تحت مطالعه به هم پیوند و دسته‌های کلی تری به وجود آمد. در مرحله ششم، توصیف جامعی از پدیده تحت مطالعه ارائه شد. در مرحله پایانی اعتبار بخشی با ارجاع به هر نمونه درباره یافته‌ها انجام شد.

یافته‌های پژوهش

در بخش کیفی ابعاد و مولفه‌ها برای سه مرحله به شرح زیر شناسایی گردید.
 الف) بعد از بازنشتگی: نتایج بدست آمده در این بخش بازنشتگی با تجزیه و تحلیل اطلاعات کسب شده از مصاحبه با ۱۶ بازنشتسته حاصل شد. پس از تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از مصاحبه، نتایج پژوهش در ۳ مفهوم محوری «چالش‌ها، انتظارات و راهبردهای شخصی» بیان گردیده است.

۱. چالش‌ها: اولین مفهوم استنباط شده چالش‌ها بود که از طریق ۴ مفهوم فرعی «فسارهای ناشی از ناتوانی مالی، از اسب افتادگی سازمانی، سازگاری با نقش‌های جدید و ضعف و ناتوانی جسمی» استنباط شده است.

۱-۱. فشارهای ناشی از ناتوانی مالی: در این پژوهش بسیاری از بازنشتگان اظهار می‌کردند که در دوران بازنشتگی به دلیل فقدان مزایای دوران اشتغال درآمد کمتری دارند ولیکن هزینه‌ها با توجه به تورم، آمدن عروس و داماد و نوه‌ها و .. افزایش یافته است و این عدم تعادل بین درآمد و هزینه فشار زیادی بر آنان وارد می‌نماید.

۱-۲. از اسب افتادگی سازمانی: مفهوم فرعی دوم از اسب افتادگی سازمانی است. بازنشتگان در زمان اشتغال از احترام خاصی از سوی اجتماع و خانواده برخوردار می‌باشند که بخش اعظم آن ناشی از پست سازمانی است ولیکن با بازنشتگی این احترام کاهش می‌یابد و به چالشی برای بازنشتگان مبدل می‌گردد.

۱-۳. سازگاری با نقشهای جدید: افراد در دورههای مختلف زندگی نقشهای مختلفی را میپذیرند که سازگاری با این نقشهای از اهمیت برخوردار است ولی چنانچه افراد خود را با این نقشهای هماهنگ نکنند به چالش جدی تبدیل میگردد.

۱-۴. ضعف و ناتوانی جسمی: تعدادی از مصاحبه شوندگان از عدم سلامت جسمانی به عنوان عمدۀ مشکلات خود یاد میکردند. بالا بودن قند و چربی، بیماری‌های مفصلی از شایع ترین بود. بابala رفتن سن مبتلا شدن به مشکلات جسمانی اجتناب ناپذیر است ولیکن چنانچه از دوران جوانی به سلامتی اهمیت لازم داده شود در دوران کهولت مشکلات کمتر خواهد شد. برخی از مشارکت کنندگان از کار زیاد و عدم توجه به سلامت خود در دوران اشتغال بسیار پشیمان بودند.

۲. انتظارات: دومین مفهوم اصلی انتظارات بازنشستگان بود که از مفهوم فرعی «ادامه حیات سازمانی» استنباط شد.

۱-۱. ادامه حیات سازمانی: بازنشستگان از بانک انتظاراتی داشتند که براورده نشده بود و حتی بعد از سالیان زیاد که از بازنشستگی برخی از آنان میگذشت هنوز چشم انتظار بودند تا این خواسته‌ها محقق گردد. همچنین دلتگی برای همکاران قبلی و نیاز به همنشینی با آنان نیز در سخنان بازنشستگان مشهود بود.

۳. راهبردهای شخصی: سومین مفهوم اصلی راهبردهای شخصی است که از مفاهیم فرعی چون «فعالیت‌های فراغتی، معنویت گرانی، صرف وقت با خانواده، نواشتغالی» استنباط گردیده است. دوران بازنشستگی علاوه بر معایی که دارد دارای مزایایی نیز میباشد که توجه به آنها میتواند در پذیرش دوران بازنشستگی موثر واقع شود. همچنین بازنشستگان برای کمرنگ تر کردن مشکلات و چالش‌ها در این دوران اقدامات مختلفی انجام میدهند تا گذران این دوران اسانتر باشد. از اشتغال نو برای افزایش درآمد گرفته تا گذران وقت با خانواده و رسیدگی به امور خانواده.

۱-۲. فعالیت‌های فراغتی: در دوران بازنشستگی به نسبت زمان اشتغال افراد زمان‌های آزاد زیادی دارند و هر کس بنا به ویژگی‌های شخصیتی خود از این زمان به نحوی که برایش مطلوبتر باشد استفاده مینماید. بسیاری از بازنشستگان اوقات فراغت خود را با ورزش و مطالعه و گفتگو با همسالان خود در پارک میگذرانند که باعث میشود این دوران برای آنان خوشایند گردد.

۲-۳. معنویت گرایی: با توجه به بالا رفتن سن و افزایش حس ارتباط با خدا بسیاری از بازنیستگان برای افزایش روحیه و تقویت آن به شرکت در مراسم و آیین‌های مذهبی بیشتر تمایل پیدا می‌کنند و با عمل به آموزه‌های دینی و پیوند با طبیعت روح خود را صیقل می‌دهند و مشکلات روحی را کاهش می‌دهند.

۳-۳. صرف وقت با خانواده: در زمان اشتغال افراد زمان بیشتری در محیط کار هستند و اگر وقت خود را به درستی مدیریت نمایند زمان کمتری به خانواده تعلق می‌گیرد. حتی برخی از افراد فقط برای خواب به منزل می‌روند ولیکن دوران بازنیستگی زمان مناسبی است که افراد وقت بیشتری را به خانواده اختصاص دهند.

۴-۳. نواشتگی: برخی از بازنیستگان برای رهایی از چالش‌های دوران بازنیستگی به اشتغال مجدد روی می‌آورند و سعی می‌کنند با نواشتگی هم درآمد خود را افزایش دهند و هم اینکه از مشکلات روحی ناشی از بازنیستگی جلوگیری نمایند. به نظر برخی از بازنیستگان نواشتگی کمک بزرگی به آنان کرده است. و به نظر برخی دیگر عدم توان مالی آنان را به سمت اشتغال مجدد در دوران کهولت فرستاد.

ب) حین بازنیستگی: نتایج بدست آمده در این بخش با تجزیه و تحلیل اطلاعات کسب شده از مصاحبه با ۱۰ از افرادی که طی یکسال آینده و کمتر بازنیستگه خواهند شد حاصل شد. پس از تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از مصاحبه، نتایج پژوهش در ۳ مفهوم محوری «مدیریت نگرانی‌ها، مدیریت نیازها و انگیزه‌ها و مدیریت انتظارات» بیان گردیده است.

۱. نگرانی‌ها: اولین مفهوم استنباط شده نگرانی‌ها بود که از طریق ۵ مفهوم فرعی «مشکلات اقتصادی و مالی، نگاه منفی مردم نسبت به بازنیستگان، ترس از دست دادن، کالایی شدن روابط سازمان با افراد، طردشدن سازمانی» استنباط شده است.

۱-۱. مشکلات اقتصادی و مالی: در این پژوهش بسیاری از افرادی که در حین بازنیستگی بودند اظهار می‌کردند که در به دوران بازنیستگی بسیار فکر می‌کنند و مهمترین چیزی که برای آنان نگران کننده است وضعیت مالی و اقتصادی در دوران بازنیستگی است.

۱-۲. نگاه منفی مردم نسبت به بازنشستگان: مفهوم فرعی دوم نگاه منفی مردم نسبت به بازنشستگان است. اغلب افراد در جامعه نسبت به بازنشستگی و افرادی که بازنشته می‌شوند نگاه مثبتی ندارند و برای شاغلین ارزش واعتبار بیشتری قائل می‌باشند و بازنشستگان را از کار افتاده می‌پندراند لذا یکی از دغدغه‌های فکری کارکنان در حین بازنشستگی این موضوع می‌باشد.

۱-۳. ترس از دست دادن: افراد در زمانی که در حین بازنشستگی می‌باشند ترس از دست دادن چیزهای زیادی را با تمام وجود حس و درک می‌نمایند مانند پست و به تبع آن جایگاه اجتماعی که داشته اند، احترامی که افراد به دلایل مختلف به آنان می‌گذاشته اند و مهمتر از همه اینها روابط چندین ساله‌ای که ممکن است از دست برود. این ترس از دست دادن‌ها بر نگرانی‌های این دسته از کارکنان که در شرف بازنشستگی می‌افزاید.

۱-۴. کالایی شدن روابط سازمان با فرد: آنچه به عنوان شی وارگی از آن یاد می‌شود این است که افراد فکر کنند که با آنان مانند اشیا برخورد می‌شود و شان انسانی آنان در نظر گرفته نمی‌شود. چنانچه این نگاه از سوی سازمان باشد برای کارکنانی که کل عمر کاری خود را در سازمان سپری کرده اند به مراتب سخت تر و دردآورتر خواهد بود. که این حس در کارکنانی که در حین بازنشستگی بودند به وفور دیده شد.

۱-۵. طردشده‌گی سازمانی: انسان موجودی اجتماعی است، بنابراین نیاز ذاتی به تعلق داشتن و تائید شدن از سوی دیگران را دارد و تنها یکی و کنار گذاشتن او می‌تواند شدیداً فرد را آزار دهد. این آسیب زمانی بیشتر خواهد شد که نتیجه انتخاب دیگران باشد و خود فرد در آن نقشی نداشته باشد. در زمان نزدیک شدن به پایان زندگی کاری کارکنان این طردشده‌گی را حس می‌کنند و عدم توجه و تائید از سوی مقام بالاتر موجبات نگرانی افراد و حس انزوای سازمانی را در آنان ایجاد خواهد کرد.

۲. مدیریت نیازها و انگیزه‌ها: دومین مفهوم اصلی مدیریت نیازها و انگیزه‌ها بود که از مفاهیم فرعی «توانمندسازی روحی و روانی، کسب آمادگی روحی و روانی، توانمندسازی فیزیکی و جسمی، ایفای نقش استادی و مرتبی گری و آرامش و تزکیه روحی و روانی» استنباط شد.

۱-۲. توانمندسازی روحی و روانی: کارکنان در حین بازنیستگی نیازهای را برای رویارویی با دوران بازنیستگی شناسایی کرده بودند که یکی از آنها توجه به توانمند کردن خود به لحاظ روحی و روانی بود.

۲-۲. کسب آمادگی روحی و روانی: آماده شدن برای دوران بازنیستگی نیاز به آمادگی هایی دارد که سازمان نیز می‌تواند در کسب این آمادگی به کارکنان خود کمک نماید.

۳-۲. توانمندسازی فیزیکی و جسمی: مشکلات جسمی جزء جدایی ناپذیر بالا رفتن سن می‌باشد. حال چنانچه در دوران میانسالی برای دوران کهنسالی برنامه‌ای وجود نداشته باشد مشکلات جسمی دوران بازنیستگی دوچندان می‌شود. لذا افرادی که در حین بازنیستگی هستند بر مشکلات جسمی خود بیشتر تمرکز می‌کنند و سعی می‌نمایند تا خود را به لحاظ جسمی توانمند سازند تا مشکلات کمتری در دوران بازنیستگی داشته باشند.

۴-۲. ایفای نقش استادی و مربی گری: ایفای نقش استادی از جمله تمنیاتی است که در سال‌های پایین زندگی کاری گریبان افراد را می‌گیرد و افراد علاقه دارند که تجربیات خود را در اختیار دیگران قرار دهند تا در کنار حس ارزشمند بودن تجربه هایشان بتوانند آنچه در طی سالیان متمامدی کسب کرد هاند را نیز در اختیار کارکنان جوان قرار دهند و از این طریق انگیزه‌ی بیشتری بدست آورند.

۵-۲. آرامش و تزکیه روحی و روانی: یکی دیگر از نیازهایی که با بالا رفتن سن سراغ افراد می‌آید توجه بیشتر به آرامش و تزکیه نفس می‌باشد که اهرمی برای مقابله با مشکلات و کمبودهای اجتماعی و زندگی نیز می‌باشد لذا افرادی که نزدیک به دوران بازنیستگی هستند سعی می‌کنند شرایط لازم برای این آرامش را برای خود مهیا کنند تا در دوران بازنیستگی بتوانند به آرامش لازم دست یابند و توان و مقابله با مشکلات را در خود افزایش دهند.

۳. مدیریت انتظارات: سومین مفهوم اصلی مدیریت انتظارات است که از مفاهیم فرعی چون «ادامه همکاری با سازمان از مجاری غیررسمی، اشتغال به اعتبار سرمایه اجتماعی و نمادین، متناسب سازی شرایط کار» استنباط گردیده است. کارکنان در حین بازنیستگی در گیری‌های فکری بیشتری برای مواجه با دوران بازنیستگی دارند و عمیقاً به آن دوران که بسیار نزدیک است فکر می‌کنند.

- ۱-۳. ادامه همکاری با سازمان از مجاری غیر رسمی: کارکنان در سال‌های پایانی خدمت انتظار دارند که بانک برای رفع مشکلات اقتصادی که ممکن است گریبان آنان را در زمان بازنیستگی بگیرد برنامه‌ای داشته باشد یا بتوانند از طریق بانک در بخش‌های دیگر که مخصوص بازنیستگان تعییه می‌گردد مشغول کار باشند. برخی از آنان برای انتقال تجربیات ارزشمند خود نیز داوطلب هستند تا علاوه بر استفاده از تخصص اینان در رفع مشکلات سازمانی، حس ارزشمندی را نیز در این گروه تقویت نمایند.
- ۲-۳. اشتغال بعد از بازنیستگی به اعتبار سرمایه اجتماعی و نمادین خود: سرمایه اجتماعی مفهومی است که به ارتباطات درون و مابین گروهی اطلاق می‌شود. کارکنان در حین بازنیستگی نیز از سرمایه اجتماعی خود برای بهبود اوضاع در زمان بازنیستگی یاری می‌گیرند و انتظار دارند با داشتن این سرمایه بتوانند مجدداً در بخش دیگری از جامعه مشغول به کار شوند و از معضلات زمان بازنیستگی بکاهند.
- ۳-۳. مناسب سازی شرایط کاری: اغلب کارکنان در سال آخر زندگی کاری خود به کهنسالی رسیده‌اند و با فشارهای موجود در کارهای استرس‌زا مشکلات روانی و جسمی زیادی را با خود حمل می‌نمایند لذا انتظار دارند که سازمان شرایط آنان را در نظر بگیرد و به نوعی از اختصاص کارهای سخت به آنان جلوگیری نموده و این سال پایانی را با آسودگی سپری نمایند.

ج) نزدیک به بازنیستگی: نتایج بدست آمده در این بخش با تجزیه و تحلیل اطلاعات کسب شده از مصاحبه با ۱۴ نفر از افرادی که طی پنج سال آینده بازنیسته خواهند شد بدست آمد. پس از تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از مصاحبه، نتایج پژوهش در ۳ مفهوم محوری «نگرانی‌ها، امیدها و انتظارات» بیان گردیده است.

۱. نگرانی‌ها: اولین مفهوم استنباط شده نگرانی‌ها بود که از طریق ۶ مفهوم فرعی «نگرانی‌های مالی، نگرانی‌های جسمی، نگرانی‌های روحی و روانی، نگرانی‌های شانی/شخصیتی، دغدغه شغل دوم و ازوای اجتماعی» استنباط شده است.

۱-۱. نگرانی‌های مالی: در این پژوهش بسیاری از افرادی که سالهای نزدیک به بازنیستگی را تجربه می‌کردند نگرانی‌های مالی از جنس نگرانی‌های اقتصادی دو گروه قبل داشتند. نگرانی ناشی از قطع شدن مزایایی چون اضافه کاری و

کارانه، داشتن وامها و اقساط زیاد، رشد بی رویه تورم و بزرگ شدن فرزندان و افزایش یافتن خواسته‌های آنان و بزرگ شدن خانواده از مسائلی بود که آنان مطرح نمودند.

۱-۲. نگرانی‌های جسمی: مفهوم فرعی دوم نگرانی‌های جسمی کارکنان نزدیک به بازنیستگی است. مشکلات جسمی که به دلیل شرایط کار برای افراد ایجاد شده و ممکن است بی اهمیتی به آن در آینده افراد را دچار دردسر نماید و مشکلات مالی که به صورت غیرمستقیم منجر به مشکلات جسمی می‌گردد از اهم موارد بود که این گروه را نگران کرده بود.

۱-۳. نگرانی‌های روحی و روانی: نگرانی‌های روحی و روانی یکی دیگر از مفاهیم فرعی بود که از مصاحبه‌ها استنباط شد. نگرانی از مشکلات مالی که منجر به مشکلات روحی می‌گردد و همچنین از دست دادن فضای تخلیه هیجانات، نگرانی‌های ناشی از افسرده شدن در دوران بازنیستگی و استرس و اضطراب ناشی از بی برنامه بودن سازمان برای دوران بازنیستگی از مواردی بود که فکر این دسته از کارکنان را به خود مشغول کرده بود.

۱-۴. نگرانی‌های شانی و شخصیتی: آنچه به عنوان شی وارگی از آن یاد می‌شود این است که افراد فکر کنند که با آنان مانند اشیا برخورد می‌شود و شان انشانی آنان در نظر گرفته نمی‌شود. چنانچه این نگاه از سوی سازمان باشد برای کارکنانی که کل عمر کاری خود را در سازمان سپری کرده اند به مراتب سخت تر و دردآورتر خواهد بود.

۱-۵. نگرانی از انزوای اجتماعی: از آنجا که بازنیستگی دورانی است که افراد نسبت به گذشته ارتباطات خود را از دست می‌دهند لذا افرادی که دوران نزدیک به بازنیستگی را سپری می‌نمایند پیش بینی هایی را جهت مبتلا شدن به پدیده ای انزوای اجتماعی را دارند و جز نگرانی‌های آنان به حساب می‌آید.

۲. امیدها: دومین مفهوم اصلی استخراج شده از مصاحبه‌های کارکنان نزدیک به بازنیستگی بحث امید بود که از طریق دو مفهوم فرعی «امید به آرامش و تفریح و امید به رسیدگی بیشتر» استباط شده است.

۱-۲. امید به آرامش و تفریح: داشتن امیدواری برای رهایی از استرس و فشارهای شغلی و همچنین رفع نیازهای روحی و معنوی از مواردی بود که مصاحبه شوندگان به آن اشاره کردند.

۲-۲. امید به رسیدگی بیشتر: امید به گذاشتن زمان بیشتر برای رسیدگی به فرزندان و خانواده و رفتن به مسافت‌ها و تفریحات خانوادگی از امیدهایی بود که این کارکنان به آنها اشاره کرده و زمان بازنشستگی را یک نقطه‌ی سیاه و تاریک ندیدند.

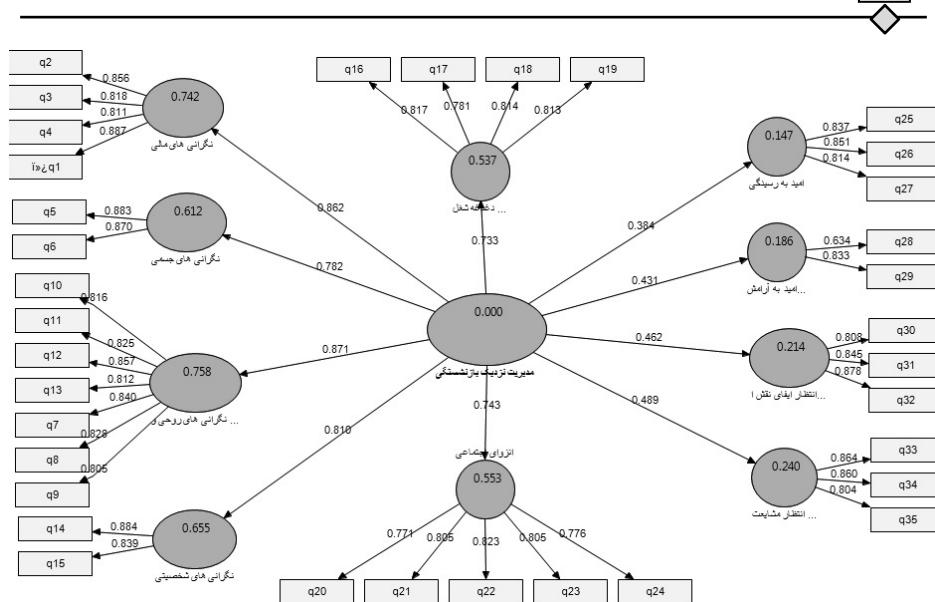
۳. انتظارات: سومین مفهوم اصلی انتظارات است. که با مفاهیم فرعی «انتظار ایفای نقش استادی و انتظار مشایعت سازمانی» بیان شده است.

۱-۳. انتظار ایفای نقش استادی: کارکنان نزدیک به بازنشستگی از سازمان خود انتظاراتی دارند که توجه به این انتظارات می‌تواند در پذیرش بهتر دوران بازنشستگی از سوی کارکنان تاثیر بسزایی داشته باشد. انتظاراتی همچون استفاده از تجربه بازنشستگان قبلی برای بیان تجربیات خود و استفاده همکاران از تجربه‌های آنان، اتخاذ سیاست‌های مؤثر بر ارتقاء دریافتی در زمان بازنشستگی.

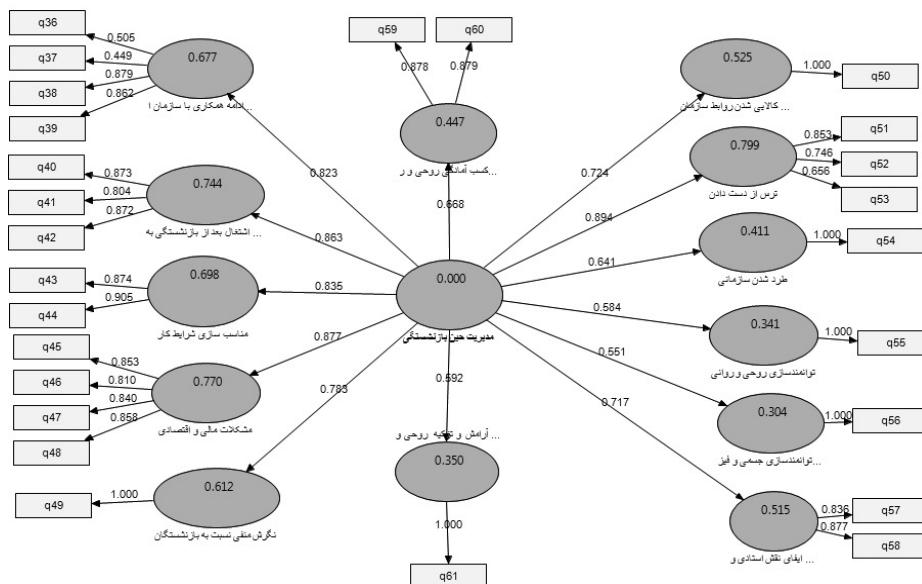
۲-۳. انتظار مشایعت سازمانی: با برنامه بودن سازمان برای دوران بازنشستگی، آموزش به کارکنان در خصوص تکریم بازنشستگان همچنین در خواست از سازمان برای ارتقاء مهارت‌ها و تخصص کارکنان تا در زمان بازنشستگی مشکلات خود بهتر را بهتر حل نمایند.

در بخش کمی نیز یافته‌ها به شرح ذیل می‌باشد:

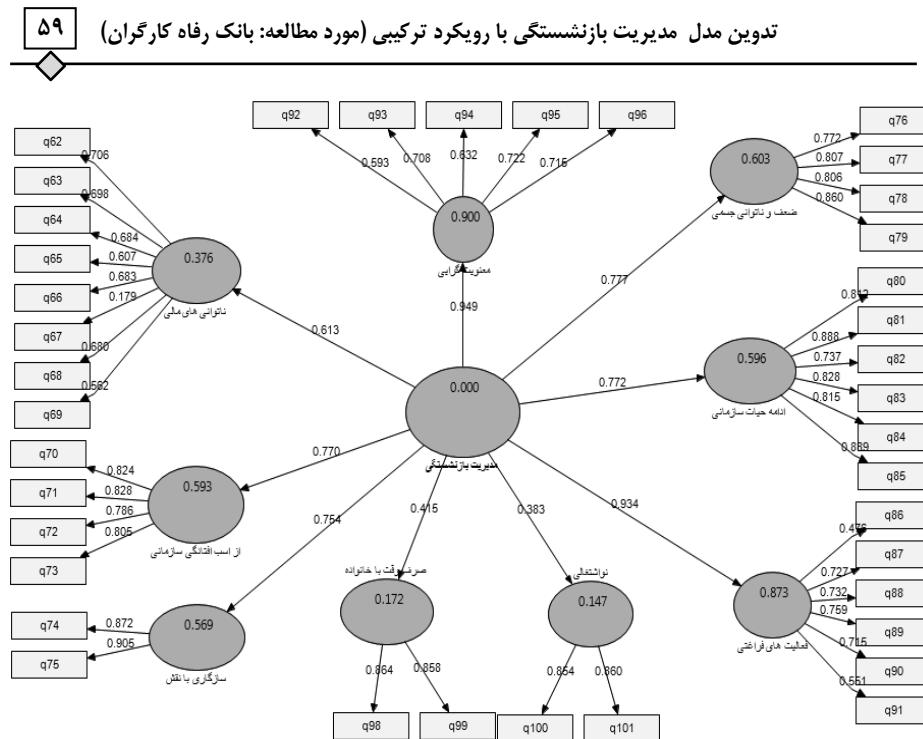
در بخش کمی پژوهش برای تدوین مدل مدیریت بازنشستگی ابتدا پرسشنامه‌های تدوین شده براساس بخش کیفی در سه مرحله نزدیک بازنشستگی، حین بازنشستگی و در مرحله بعد از بازنشستگی مورد بررسی قرار گرفت و برای تعیین روایی از روایی محتوى استفاده شده است. برآورده و آزمون الگوی اندازه گیری متغیرها براساس تحلیل عاملی تأییدی که یکی از قدیمی‌ترین روش‌های آماری برای بررسی ارتباط بین متغیرهای مکنون (عامل‌های به دست‌آمده) و متغیرهای مشاهده شده (سؤالات) انجام شد. سنجش این مدل‌ها شامل پایایی متغیرهای مشاهده پذیر (بار عاملی)، پایایی مرکب برای ارزیابی سازگاری درونی، میانگین واریانس استخراج شده (AVE) برای ارزیابی روایی همگرا و آزمون بار مقطعي و آزمون فورنل - لارکر برای ارزیابی روایی واگرا است. کلیه بارهای عاملی متغیرها بزرگتر از 0.5 می‌باشند و می‌توان گفت که مدل این متغیر همگن است. علاوه بر این مقدار آلفای کرونباخ محاسبه شده برای کلیه ابعاد متغیرها بزرگتر از 0.7 محسوبه شده است. همچنین از طریق ضریب همبستگی بین ابعاد و گویه‌ها، اهمیت ابعاد مشخص گردید.

شکل ۱ - مدل اندازه‌گیری متغیر مدیریت نزدیک بازنیستگی

شکل ۲- مدل اندازه‌گیری متغیر مدیریت حین بازنشستگی

شکل ۳- مدل اندازه‌گیری متغیر مدیریت بعد از بازنشستگی

جدول ۱- ضریب همبستگی و رتبه بندی ابعاد مدل مدیریت بازنشستگی

متغیر	بعاد	ضریب همبستگی	رتبه
مدیریت نزدیک بازنشستگی	نگرانی های مالی	۰,۸۶۲	۲
	نگرانی های جسمی	۰,۷۸۲	۴
	نگرانی های روحی و روانی	۰,۸۷۱	۱
	نگرانی های شخصی	۰,۸۱۰	۳
	دغدغه شغل مردم	۰,۷۳۳	۶
	انزواه اجتماعی	۰,۷۴۳	۵
	امید به رسیدگی	۰,۳۸۴	۱۰
	امید به آرامش	۰,۴۳۱	۹
	انتظار ایفای نقش استادی	۰,۴۶۲	۸
	انتظار مشایعت سازمانی	۰,۴۸۹	۷

متغیر	بعاد	ضریب همبستگی	رتبه
مدبیت پیش از بازنشتگی	ادامه همکاری با سازمان از مجازی غیر رسمی	۰,۸۲۳	۵
	اشغال بعد از بازنشتگی به اعتبار سرمایه اجتماعی	۰,۸۶۳	۳
	مناسب سازی شرایط کار	۰,۸۳۵	۴
	مشکلات مالی و اقتصادی	۰,۸۷۷	۲
	نگرش منفی مردم نسبت به بازنشتگان	۰,۷۸۳	۶
	کالایی شدن روابط سازمان با افراد	۰,۷۲۴	۷
	ترس از دست دادن	۰,۸۹۴	۱
	طرد شدن سازمانی	۰,۶۴۱	۱۰
	توانمندسازی روحی و روانی	۰,۵۸۴	۱۲
	توانمندسازی جسمی و فیزیکی	۰,۵۵۱	۱۳
	ایفاده نقش استادی و مری گری	۰,۷۱۷	۸
	آرامش و تزکیه روحی و روانی	۰,۶۸۸	۹
	کسب آمادگی	۰,۵۹۲	۱۱
	ناتوانی‌های مالی	۰,۶۱۳	۷
مدبیت بعد از بازنشتگی	از اسب افتادگی اجتماعی	۰,۷۷۰	۵
	سازگاری با نقش‌های جدید	۰,۷۵۴	۶
	ضعف و ناتوانی جسمی	۰,۷۷۷	۳
	ادامه حیات سازمانی	۰,۷۷۲	۴
	فعالیت‌های فراغتی	۰,۹۳۴	۲
	معنویت گرایی	۰,۹۴۹	۱
	صرف وقت با خانواده	۰,۴۱۵	۸
	نواشتگی	۰,۳۸۳	۹

با توجه به نتایج بخش کیفی و تائید در بخش کمی الگوی مدیریت بازنشتگی ارائه گردید.

شکل ۴- الگوی مدیریت بازنیستگی

بحث و نتیجه گیری

سوال اصلی تحقیق حاضر این بود که چگونه می‌توان به بازنیستگان کمک کرد تا تجربه بازنیستگی خواشایندی داشته باشند، از نگرانی هاییشان کاست و بر امیدهایشان افزود؟ بهترین راهبرد برای حل این مسئله چه می‌تواند باشد و مولفه هایی که باید مورد توجه قرار گیرند، چیست؟

برای پاسخ به این سوالات، سه مرحله اصلی بازنیستگی و چالشها، انتظارات و دغدغه های افراد در هر مرحله با استفاده از روش تحقیق کیفی و کمی مورد بررسی قرار گرفت. در ابتدا طی مصاحبه با گروه های مختلف از بازنیستگان و افراد در شرف بازنیستگی، ابعاد و مولفه های مدیریت بازنیستگی در سه مرحله قبل بازنیستگی، حین بازنیستگی و بعد بازنیستگی شناسایی شدند و در مرحله بعد با نظرسنجی از سه گروه نمونه مرتبط با هر مرحله، یافته های حاصل مورد اعتبارسنجی قرار گرفت. نتایج حاصل از این بررسی در زیر بصورت خلاصه آمده است.

الف) نزدیک به بازنشتگی

تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که در زمان نزدیک به بازنشتگی نگرانی‌ها، امیدها و انتظارات از مفاهیم اصلی می‌باشند. یعنی این دسته از کارکنان با نگرانی‌هایی از قبیل نگرانی‌های مالی، نگرانی‌های جسمی، نگرانی‌های روحی و روانی، نگرانی‌های شانی و شخصیتی، دغدغه شغل دوم و انزوای اجتماعی مواجه می‌باشند.

نگرانی‌های روحی و روانی نسبت به دیگر نگرانی‌ها در رتبه اول قرار گرفت. کارکنان نزدیک به بازنشتگی نگران این بودند که در دوران بازنشتگی دچار مشکلات روحی و روانی می‌گردند که ممکن از دلایل متفاوتی داشته باشد که از مهمترین آنها می‌توان به از دست دادن فضای تخلیه هیجانی اشاره کرد بودند همچنین مشاهده‌ی اغلب بازنشتگان که دارای مشکلات روحی و روانی هستند بر نگرانی این قشر افزوده است و اینکه با بازنشتگی فضای عاطفی که با همکاران دارند را نیز از دست خواهند داد. این یافته با نتایج مطالعات نون و همکاران (۲۰۰۹) همراستاست. آنان معتقدند که برنامه ریزی بازنشتگی که هم شامل برنامه ریزی مالی و هم شامل برنامه ریزی برای تغییرات جسمانی و روانی باشد می‌تواند از نگرانی افراد بکاهد.

نگرانی‌های مالی در رتبه دوم قرار گرفت. نگرانی مالی ناشی از افزایش هزینه‌ها بدليل بزرگ شدن خانواده و کاهش درآمد به دلیل قطع مزايا می‌باشد و با توجه به وضعیت بی ثبات اقتصادی در کشور نگرانی مالی جز مهمترین دغدغه‌این کارکنان بود. این یافته با نتایج تحقیق نوبهار (۱۳۹۱) همراستا می‌باشد. در تحقیق نوبهار اشاره شده است که مشکل مالی از چالش‌های اساسی در انتقال به بازنشتگی محسوب می‌شود که انتقال به بازنشتگی را با شوک و ناباوری تواند می‌نماید.

یافته بعدی که در رتبه سوم قرار گرفته است نگرانی از مشکلات شانی و شخصیتی می‌باشد. اغلب کارکنان نزدیک به بازنشتگی با مشاهده‌ی رفتاری که از سوی بانک و همکاران با بازنشتگان انجام می‌شود این نگرانی برایشان حادث شده بود. اینکه بانک تا زمانی که به کارکنان احتیاج داشته با آنها رفتار مناسب داشته و لیکن زمانی که بازنشتگان شده اند حتی مراسم خروج مناسبی نیز برای آنان نداشته اند و همکاران احترام لازم را به بازنشتگان نمی‌گذارند. دیویس و جنکینس^۱ (۲۰۱۳) نیز در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که گروهی از بازنشتگان معتقدند که بازنشتگی از ارزش و اعتبار آن‌ها می‌کاهد و این جز جدایی ناپذیر گذار از اشتغال به بازنشتگی است.

1. Davies & Jenkins

سال نهم / شماره ۳۶ / تابستان ۱۳۹۷ ◇

یافته‌ای که در رتبه چهارم قرار گرفت نگرانی از مشکلات جسمی است. یکی از مشکلات بازنشستگان نقصان سلامتی است که بخشی از آن در اثر کهولت سن و بخشی از آن براثر عدم توجه در دوران کار و شرایط نامناسب در ارگونومی کار ایجاد می‌شود. کارکنان نزدیک به بازنشستگی اعلام کردند که مشکلات مالی که دارند برای آنان مشکلات جسمی نیز به همراه خواهد داشت همچنین نشستن‌های طولانی مدت می‌تواند سلامت آنان را به خطر بیندازد که این نگرانی نیز برای این دسته از کارکنان بار فکری به همراه دارد به طوری که برخی از آنان برای رهایی از مشکلات جسمی که در اثر کار برای آنان ایجاد شده بود به دنبال بازنشستگی پیش از موعد بودند. این یافته با نتایج تحقیقات بارفیلد و مورگان (۱۹۶۹) تائید شد. آنان در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که عوامل مختلفی در تصمیم برای درخواست بازنشستگی موثر است که یکی از آنها نقصان سلامتی می‌باشد.

مفهوم فرعی دیگر انزوای اجتماعی است که در رتبه پنجم قرار گرفت. انزوای اجتماعی نگرانی است که براساس پیش‌بینی کاهش سطح تعاملات با افراد و قطع ارتباطات اجتماعی وجود می‌آید. همچنین نظریه انزوا، بازنشستگی را تجلی کناره گیری فرد از جامعه می‌داند. کومینگ و هنری^۱، انزوا را فرآیند اجتناب ناپذیری تلقی می‌کنند که به موجب آن روابط بین شخص و دیگر اعضای جامعه به میزان زیادی قطع می‌شود. موسایی (۱۳۸۳) در مطالعات خود به این نتیجه رسید که دورشدن یکباره افراد از محیط کار، باعث ایجاد عدم تعادل و بحران در وضعیت افراد می‌گردد که می‌تواند انزوای اجتماعی را ایجاد کند.

نگرانی بعدی که در رتبه ششم قرار دارد دغدغه داشتن شغل در دوران بازنشستگی است که با انگیزه‌های مختلفی از قبیل جایگزینی نقش جدید به جای نقش قبلی، تامین هزینه‌ها و... ایجاد می‌گردد. نظریه فعالیت این موضوع را مطرح می‌کند که نقش‌های از دست رفته فرد بازنشسته، به واسطه از دست دادن کار، با نقش‌های جدیدی جایگزین می‌شود (Havighurst & Alberchi, 1953). ولیکن طبق یافته‌های این تحقیق مهمترین دلیل برای نگرانی در مورد داشتن شغل دوم همان تامین هزینه‌های افزایش یافته‌ی زندگی می‌باشد.

کارکنان نزدیک به بازنشستگی دارای امیدهایی هستند که بتوانند در دوران بازنشستگی به این امیدها دست یابند که یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که انجام

1. Cumming & Henry

سال نهم / شماره ۳۶ / تابستان ۱۳۹۷

کارهای مورد علاقه، سپری کردن زمان بیشتر با خانواده و رها شدن از استرس و اضطراب شغلی از مهمترین امیدهایی است که کارکنان نزدیک به بازنشتگی از آنها یاد کرده اند. همانگونه که رابت آکلی (۱۹۷۶) نیز در مراحل بازنشتگی از آن به عنوان شروع و خوشی یاد می‌کند که افراد انتظار بازنشتگی را می‌کشیده اند تا اوقات فراغت بیشتری داشته باشند و به خوشی بپردازند. همچنین یافته‌های تحقیق دیویس و جنکینس (۲۰۱۳) نیز نشان داد که گروهی بازنشتگی را به عنوان خلاصی از کار معرفی کردند.

از دیگر یافته‌های این تحقیق انتظاراتی است که کارکنان نزدیک به بازنشتگی از بانک داشتنند تا بتوانند برای دوران بازنشتگی از سال‌ها قبل آماده شوند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش صدر و غلامی (۱۳۹۵) همخوانی دارد. آنان در مطالعه‌ی خود به این نتیجه دست یافتند که عواملی همچون ارتباط سازمانی، انگیزش و رضایت شغلی با درخواست کارکنان برای بازنشتگی پیش از موعد رابطه منفی و معنی داری دارند. لذا مدل مدیریت بازنشتگی در مرحله‌ی نزدیک به بازنشتگی دارای مفاهیم اصلی و فرعی زیر می‌باشد.

ب) حین بازنشتگی

کارکنانی که به فاصله یکسال و کمتر بازنشته می‌شوند جامعه‌ی آماری حین بازنشتگی در این تحقیق بودند. آنان نیز دارای نگرانی‌هایی همچون مشکلات مالی و اقتصادی، نگرش منفی مردم نسبت به بازنشتگان، کالایی شدن روابط سازمان با افراد، ترس از دست دادن، طردشدن‌گی سازمانی بودند.

ترس از دست دادن شان و موقعیت نزد اجتماع و خانواده و جدا شدن از همکاران اولین مولفه‌ای است که کارکنان در حین بازنشتگی نگران آن بودند. این که با بازنشتگی شان و جایگاه اجتماعی خود را از دست می‌دهند و ممکن است خانواده مثل گذشته با آنان رفتار ننمایند که این ترس مشکلات روحی نیز برای آنان به همراه خواهد داشت. این یافته با نتایج تحقیق سعیدی (۱۳۹۴) هم راستاست. وی نیز به این نتیجه رسید که هر چه جایگاه اجتماعی بازنشته قبل از بازنشتگی بالاتر باشد در هنگام بازنشتگی رضایت او کمتر از بازنشته‌ای است که قبیل از بازنشتگی در پایگاه اجتماعی پایین تری قرار دارد.

مشکلات مالی و اقتصادی نگرانی است که در رتبه دوم قرار گرفت و همانگونه که گروه نزدیک به بازنشتگی این نگرانی را داشتنند این گروه نیز به دلیل کم شدن درآمد

و افزایش هزینه‌ها و همچنین عدم ثبات اقتصادی نگران مشکلات مالی بودند که در دوران بازنیستگی برایشان ایجاد خواهد شد. که تحقیقات ویند و همکاران (۲۰۱۶) و بارفیلد ومورگان (۱۹۶۹) این یافته را تایید می‌نمایند.

کالایی شدن روابط سازمان با فرد در بین مولفه‌های به دست آمده در این پژوهش در رتبه هفتم قرار گرفت. احساسی که کارکنان در حین بازنیستگی داشتند این بود که تاریخ مصرفشان برای بانک تمام شده است و دیگر برای بانک ارزشی ندارند و در گوشه‌ای قرار گرفته اند تا این نیکسال نیز سپری شود. این ذهنیت، آنان را در مورد واقعی بودن آن نگران کرده بود و باعث شده بود حتی برخی از آنان دچار انزوا شوند. دراگستا و همکاران (۲۰۰۹) نیز نشان دادند که سطوح بالاتر تعلق و دلبستگی و اطمینان مجدد به داشتن ارزش و بهاء، باسطوح بالاتر سلامت ذهنی و عملکرد مرتبط است.

نگرانی بعدی این دسته از کارکنان نسبت به نگرش منفی مردم نسبت به بازنیستگی بود چرا که برخی از مردم، بازنیستگان را افرادی می‌دانند که از کارافتاده هستند و این نگرش حس سریار بودن در خانواده و جامعه را ایجاد می‌کند و این دسته از کارکنان نگرانند که این تجربه را داشته باشند. ماتران و ریتز^۱ (۱۹۹۶) معتقدند که خودکارآمدی بالا و اعتماد به نفس بالا می‌تواند پیش بینی کننده نگرش مثبت و مطمئن به سمت بازنیستگی باشد.

طردشده‌گی سازمانی در بین نگرانی‌های کارکنان که در حین بازنیستگی هستند در رتبه آخر قرار داشت. عدم توجه و تایید از سوی مقام بالاتر احساس طردشده‌گی را در این کارکنان افزایش می‌دهد. فقدان توجه مدیران به نیازها و حتی ایده‌های آنان علت ایجاد این نگرانی در این دسته از کارکنان بود. طبق نظریه انزوا کومینگ و هنری (۱۹۶۱) انزوا را فرآیند اجتناب ناپذیری تلقی می‌کنند که به موجب آن روابط بین شخص و دیگر اعضای قطع می‌شود و کیفیت سایر روابط هم تنزل پیدا می‌کند.

ایفای نقش استادی و مربی گری بین مولفه‌های نزدیک به بازنیستگی رتبه هشتم را داشت. تجربه و تخصصی که افراد طی سالیان خدمت بدست آورده اند باید مورد توجه و استفاده قرار گیرد تا حس ارزشمندی و تلاش برای کسب این تجربه‌ها را در فرد ایجاد نماید. سیلور و ایستی (۲۰۱۷) نیز در یافته‌های خود به این نتیجه رسیدند که سازمان‌ها

1. Mutran & Reitzes

سال نهم / شماره ۳۶ / تابستان ۱۳۹۷

می‌توانند برنامه ریزی بازنیستگی را از طریق تلاش برای ترویج ابزاری برای برنامه‌های مربیگری در مراحل مختلف حرفه‌ای را تسهیل کنند.

آرامش و تزکیه روحی و روانی از انگیزه‌هایی بود که کارکنان در حین بازنیستگی به عنوان رتبه نهم به آن اشاره کردند اینکه برای دوران بازنیستگی خود برنامه‌هایی دارند که بتوانند آرامش روحی کسب کنند و از طریق دستورات مذهبی بتوانند آرامش روحی که پایه و اساس سلامتی است را در خود ارتقا دهند. این یافته با نتایج تحقیقات لویس^۱ و همکاران (۲۰۰۵) که عامل کلیدی در رضایتمندی از زندگی بازنیستگان را داشتن اعتقادات دینی مطرح کردند و همچنین تحقیق وینتر^۲ و همکاران (۲۰۰۹) که به این نتیجه دست یافتند که سازگاری دینی و معنویت مثبت با رشد شخص در مقابل اضطراب کمتر و کاهش نشانه‌های افسردگی توأم است، همراستا می‌باشد.

کسب آمادگی روحی و روانی از طریق تغییر و انعطاف در سیاست‌های کاری مفهوم بعدی بود که کارکنان از آن یاد نمودند. کارکنان نزدیک به بازنیستگی این نیاز را احساس می‌کردند که دور شدن آنها از محیط کار نباید یکباره باشد پس بهتر است تا در طول این یکسال ساعات کار به تدریج کاهش یابد تا این آمادگی در افراد ایجاد گردد. اورلی و جابلین^۳ (۱۹۸۸) نیز به آماده سازی روانی به منظور پذیرش و انطباق با تغییرات بازنیستگی و سالمندی، به عنوان مرحله‌ی مهمی که باید در طول برنامه ریزی بازنیستگی مدنظر قرار گیرد اشاره نموده اند.

توانمندسازی روحی و روانی مولفه‌ای بود که در رتبه بعدی قرار داشت. کارکنان در حین بازنیستگی با توجه به حساسیت‌های این دوره از زندگی کاری می‌دانند که با مشکلات روحی و روانی در مواجه با بازنیستگی روبرو خواهند بود لذا نیاز به کسب توانایی‌های روحی و روانی را احساس می‌نمایند و از روش‌هایی چون شرکت در کلاس‌های روانشناسی و ... برای کم کردن اثرات مخرب بازنیستگی استفاده می‌کنند. نتایج پژوهش هرتا و ریز (۲۰۱۷) نشان داد که برگزاری دوره‌های آموزشی برای مواجهه با پدیده‌ی بازنیستگی در پذیرش این دوران و انتقال موفقیت آمیز از دوران زندگی حرفه‌ای به بازنیستگی نقش مهمی را ایفا می‌کند.

-
1. Lowis
 2. Winter
 3. Orelly & Jablin

توانمندسازی جسمی و فیزیکی مولفه‌ای بود که در بین نیازهای کارکنان نزدیک به بازنیستگی در رتبه آخر قرار داشت. چرا که مشکلات جسمی و دست و پنجه نرم کردن با بیماری‌ها جز لاینفک سالخوردگی است ولیکن می‌توان با اقداماتی عوارض آن را کاهش داد. نتایج پژوهش ویند و همکاران (۲۰۱۶) نیز نشان داد که انگیزه برای کار، سلامت جسمی و وضعیت مالی مهم ترین جنبه‌های مربوط به کارکنان قبل از بازنیستگی است که باید مورد توجه قرار گیرند.

اشتعال بعد از بازنیستگی به اعتبار سرمایه اجتماعی و نمادین در بین انتظارات این دسته از کارکنان در رتبه اول قرار داشت. امید به استفاده از تجارب خود و حمایت مشتریان برای یافتن شغل بعد از بازنیستگی و انگیزه بالا برای ارتقا سطح معلومات و اطلاعات برای استفاده از آن در دوران بازنیستگی از مواردی بود که کارکنان انتظار داشتند تا به اعتبار آنها بتوانند دوران مناسبتری برای بازنیستگی داشته باشند. تسنگ و وانگ (۲۰۰۱) نیز به این نتیجه دست یافتند که پس از بازنیستگی نزدیک به نیمی از بازنیستگان به کاردیگری اشتعال دارند لذا استفاده از برنامه‌های آماده سازی که در آنها تمامی ابعاد سلامت جسمی، روحی-روانی، اجتماعی و اقتصادی مؤثر در زندگی بازنیستگان درنظر گرفته می‌شود، برای سازگاری با بازنیستگی ضروری است.

کارکنان در حین بازنیستگی انتظار داشتند تا در سال پایانی زندگی کاری شرایط کاری به لحاظ زمانی و وظیفه‌ای با توانایی‌های آنان متناسب سازی شود و از سمت کارهای اجرایی به سمت کارهای نظارتی پیش روند تا هم به لحاظ حجم کار با شرایط جسمی و روحی آنان متناسب باشد و هم به لحاظ زمانی بتوانند زمان بیشتری را به انتقال اطلاعات به کارکنان جوانتر اختصاص دهند. نتایج تحقیق سیلور و ایستی (۲۰۱۷) با این یافته همراستا می‌باشد. نتایج تحقیق آنان نشان داد که ساختارهای سازمانی سفت و سخت و هنجارهای حرفه‌ای عواملی بودند که زمینه را برای برنامه‌ریزی بازنیستگی سخت می‌کردند.

ادامه همکاری با سازمان از مجاری غیر رسمی انتظار دیگری بود که کارکنان در حین بازنیستگی از بانک داشتند. این که بانک بتواند شرکتهایی را تاسیس کند تا این افراد بعد از بازنیستگی به جای همکاری با بانکهای خصوصی بتوانند تجارب خود را در سازمان خود استفاده نمایند و یا شناسایی کارکنان خبره و استفاده از خدمات مشاوره‌ای آنان بجای استفاده از مشاوران خارج از بانک می‌تواند ارزشمندی در این دسته از

کارکنان را افزایش دهد و با آرامش روحی و روانی بتوانند بازنیستگی را تجربه نمایند. ویند و همکاران (۲۰۱۷) نیز انگیزه کار را مهمترین جنبه‌ای دانست که کارکنان قبل از بازنیستگی به آن توجه می‌نمایند. این نظریه معتقد به جایگزین کردن نقش‌های جدید به جای نقش‌های قدیم است.

ج) بازنیستگی

در این پژوهش درک چالش‌های مشترک بین بازنیستگان شامل فشارهای ناشی از ناتوانی مالی، از اسب افتادگی اجتماعی، سازگاری با نقش‌های جدید و ضعف و ناتوانی جسمی بود که مهمترین آن فشارهای ناشی از ناتوانی مالی است که اغلب بازنیستگان با آن دست و پنجه نرم می‌کردند چرا که با بازنیستگی بسیاری از مزایای زمان اشتغال قطع می‌گردد ولیکن هزینه‌ها با افزایش همراه است لذا در فقدان امنیت مالی برخی به مشکلات روحی و جسمی نیز دچار شده بودند. که این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های دیگران نیز همراستا است. ایوالز و ترویزان (۲۰۱۱) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که انگیزه‌های مالی بر رفتار بازنیستگی تاثیر دارد. آنها با استفاده از یک مدل چرخه زندگی، نوع رفتار را شناسایی نمودند. نتایج پژوهش نشان داد که کارکنانی که مزد کمتری دریافت می‌کردند حساسیت بیشتری نسبت به مسائل اقتصادی دارند.

احترام ناشی از پست از انواع احترام می‌باشد که با گذر از دوران اشتغال و حرکت به سوی بازنیستگی این احترام کاهش می‌یابد. افرادی که تعاملات اجتماعی آنان به یکباره کاهش می‌یابد حس از دست دادن شأن اجتماعی و عدم احترام از سوی دیگران آنان را احاطه می‌نماید که نتایج از اسب افتادگی سازمانی را نیز تایید می‌نماید. چیا و جوپینگ (۲۰۱۰) سبک زندگی پس از بازنیستگی و تحلیل تاثیر بازنیستگی بر زندگی بازنیستگان و تغییرات روابط اجتماعی و روابط بین شبکه‌های اجتماعی بعد از بازنیستگی را مطالعه نمودند. نتایج نشان داد بازنیستگانی که سبک زندگی مطلوبتری دارند از شبکه‌های روابط اجتماعی بیشتری هم برخوردار هستند.

بازنیستگان علاوه بر چالش‌های دوران بازنیستگی دارای انتظاراتی نیز می‌باشند که مهمترین آن ادامه حیات سازمانی است. اغلب بازنیستگان توقع دارند که بعد از بازنیستگی ارتباط آنان با بانک و همکاران قطع نگردد. برخی از آنان معتقدند که سرمایه‌های بانک هستند و منابعی می‌باشند که سازمان می‌تواند از تجارت آنان در

جهت پیشبرد اهداف خود استفاده نماید ولیکن بازنشستگی در واقع نقطه انفصال آنان از سازمان بوده است. که در تحقیق دراگستا و همکاران (۲۰۰۹) این موضوع تایید شده است. نتیجه این پژوهش نشان داد که حمایت اجتماعی و حس همبستگی روی کیفیت و سلامت زندگی سالمدان تاثیر دارد و سطوح بالاتر تعلق و دلبستگی و اطمینان مجدد به داشتن ارزش و بهاء، با سطوح بالاتر سلامت ذهنی و عملکرد اجتماعی و حیات مرتبط است.

از دیگر یافته‌های پژوهش این بود که بسیاری از بازنشستگان برای کم کردن چالش‌های بازنشستگی و مواجه با این مرحله از زندگی راهبردهایی را اتخاذ کرده بودند تا مرحله‌ی خوشایندی از زندگی را تجربه نمایند که فعالیت‌های فراغتی، معنویت گرایی، صرف وقت با خانواده و نواشتغالی از آن دست می‌باشد. نتایج این مطالعه توسط تحقیق دامان و وندوجین (۲۰۱۶) که به اهمیت حمایت بازنشستگان توسط فرزندان خود در فرآیند بازنشستگی توجه نموده اند مورد تایید قرار گرفت. نتایج تحقیق آنان نشان داد که بازنشستگانی که در آن دوران به فرزندان خود کمک می‌کنند یا از نوه‌های خود مراقبت می‌نمایند به نسبت حمایت بیشتری را از سمت فرزندان درک می‌نمایند. همچنین فرزندان به عنوان یک منبع مهم حمایتی در انتقال از کار به بازنشستگی شناخته شدند.

با عنایت به هدف مقاله حاضر مدل مدیریت بازنشستگی به صورت شکل زیر ارائه می‌گردد.

شکل ۵- مولفه های مدیریت بازنشستگی

پیشنهادها

بر اساس نتایج این مطالعه پیشنهاد می‌شود که متولیان امر در مراحل خط مشی گذاری و اجرای خط مشی به این مسائل توجه کنند:

در زمان تدوین خط مشی‌های بازنیستگی علاوه بر سازمان (خروج از خدمت) به فرد بازنیسته نیز توجه کنند. به این صورت که خط مشی‌ها نرخ تورم، هزینه‌های زندگی، و جایگاه فرد بازنیسته را در نظر بگیرند. این موضوع از دو طریق قابل حصول است. اول اینکه در زمان خدمت، حقوق و مزایای فرد به اندارهای باشد که بتواند علاوه بر هزینه‌های جاری، میزان پس اندازی را پوشش دهد. دوم اینکه تفاوت بین سطح دریافتی فرد در زمان خدمت و در زمان بازنیستگی کاهش یابد و این موضوع می‌تواند رافع مشکلات بعدی مانند از اسب افتادگی اجتماعی، سازگاری با نقش‌های جدید و مشکلات سلامتی فرد باشد. از تجربه افراد نزدیک به بازنیستگی برای آموزش به جوانترها استفاده گردد با این کار نه تنها تخصص در بانک فraigیر می‌شود بلکه حس ارزشمندی در این دسته از کارکنان ایجاد می‌شود. بهتر است بانک با توجه به ماهیت استرسی که این شغل دارد نسبت به سلامت روح همکاران از دوران نزدیک به بازنیستگی توجه بیشتری نماید. امکان استفاده از کلاس‌های روانشناسی و روان درمانی، مواجهه با استرس و اضطراب و... می‌تواند به سلامت روان در دوران بازنیستگی کمک نماید. رعایت ارگonomی در محیط کار مخصوصاً برای کارکنان با سن بالاتر، فراهم کردن اوقاتی برای ورزش همکاران متناسب با شرایط سنی آنان می‌تواند از مشکلات جسمی جلوگیری کند. بازنیستگی برای افرادی که سی ساله بی وقفه کار کرده اند به صورت یکباره می‌تواند پیامدهای مختلفی داشته باشد لذا باید کم کم به سمت بازنیستگی تدریجی پیش رفت تا پذیرش بازنیستگی برای افراد آسانتر باشد. کم کردن حجم کار کارکنان حین بازنیستگی و شناورسازی ساعت‌های ورود و خروج این دسته از افراد می‌تواند در ترک تدریجی از کار مفید باشد و آمادگی لازم را در این دسته ایجاد نماید. ضمن اینکه به لحاظ حجم کار نیز باید شرایط جسمی و روحی کارکنان در حین بازنیستگی مدنظر قرار گیرد و بیشتر کارهای مشاوره‌ای و نظارتی به این دسته سپرده شود. افراد در زمان بازنیستگی تمایل دارند که ارتباط خود با سازمان و همکاران را حفظ نمایند لذا برگزاری جلسات و بازگویی خاطرات دوران اشتغال نیز علاوه بر اینکه برای بازنیستگان حس ارزشمندی و ادامه حیات سازمانی را ایجاد می‌نماید برای کارکنان نیز می‌تواند منبع دسترسی به تجربیات و گرفتن ایده باشد.

منابع:

۱. ابوالحمد، عبدالحمید (۱۳۷۶). حقوق اداری ایران. تهران: توسع، چاپ پنجم.
۲. اردبیلی، یوسف (۱۳۷۹). بازنیستگی. تهران: انتشارات کویر.
۳. براتی، هاجر و عریضی، حمیدرضا (۱۳۸۸)، رابطه تعهد و مرکزیت کار با توجه به متغیرهایی تعديل کننده سلامت روان شناختی و سازگاری با بازنیستگی و تأثیر آماده‌سازی کارکنان برای بازنیستگی در بهبود تعهد و سلامت روان شناختی آنان، فصلنامه سلامت کار ایران، سال ششم، شماره چهارم، ۴۳-۳۵.
۴. بزرگمهری بوز جمهوری، خاطره؛ گل پرور، محسن و نوری، ابوالقاسم (۱۳۸۶). ساخت و اعتباریابی نشانگان بازنیستگی در افراد در آستانه‌ی بازنیستگی شهر اصفهان. نشریه دانش و پژوهش در روانشناسی، شماره ۳۴، ۹۳-۱۱۹.
۵. تامپسون، لارسن (۱۳۷۹). سالمندی و خردمندی، ابعاد اقتصادی بازنیستگی بخش عمومی. ترجمه: زهره کسایی. تهران: انتشارات موسسه پژوهش تأمین اجتماعی.
۶. سعیدی، رضا (۱۳۹۴). بررسی عوامل موثر بر میزان رضایت از زندگی در دوران بازنیستگی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی.
۷. صدر، فروغ و غلامی، عبدالخالق (۱۳۹۵). بررسی عوامل موثر بر بازنیستگی پیش از موعده کارکنان کمیته امداد استان کهگیلویه و بویراحمد. مجله تحقیقات جدید در علوم انسانی، شماره ۲، ۵۱-۳۷.
۸. عابدی، حمید (۱۳۸۶). کاربرد روش تحقیق پدیدارشناسی در علوم بالینی، فصلنامه راهبرد، سال نوزدهم، شماره ۵۴، ص ۲۰۰-۲۰۸.
۹. عابدی، حیدرعلی؛ محمودی، محمدحسین و پاک نژاد، فتنه (۱۳۸۰). زندگی روزمره به دنبال بازنیستگی در اصفهان. مجله دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، ۳(۴)، ۸-۱.
۱۰. عباسی زاکانی، خسرو (۱۳۸۷). حقوق ثبت اسناد و املاک. تهران: میزان.
۱۱. محمدی، محمدعلی (۱۳۸۸). بررسی عوامل اقتصادی و اجتماعی اشتغال مجدد بازنیستگان تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی.
۱۲. موسایی، میثم (۱۳۸۳). آثار اجتماعی و روحی بازنیستگی اعضای هیات علمی: مورد مطالعه در دانشگاه تهران. مجله مدرس علوم انسانی، شماره ۳۶، ۱۸۰-۱۵۷.
۱۳. نوبهار، منیر (۱۳۹۱). چالش‌های موجود در انتقال به بازنیستگی از دیدگاه پرستاران بازنیسته. مجله تحقیقات کیفی در علوم سلامت، شماره ۲، ۱۲۴-۹۱.

۱۴. یامچلو، پروانه (۱۳۹۰). بررسی اثر اشتغال مجدد بر میزان کیفیت زندگی بازنشستگان مورد: فرهنگیان بازنشسته اداره آموزش و پرورش منطقه ۱۵ تهران. پایان نامه کارشناسی ارشد، پردیس آموزش‌های نیمه حضوری، دانشگاه علامه طباطبایی.
15. Akinade, E.A. (1993). Towards Satisfactory Retirement – A Socio-psychological Approach. Lagos: Kala Okanlawown service Ltd.
16. Alcover, C., Crego, A., Guglielmi,d.,& Chiesa,r. (2014).Comparison between the Spanish and Italian early work retirement models: A cluster analysis approach. Personnel Review, Vol. 41 Iss: 3 .380 – 403.
17. Asonibare, J.B. & Oniye , A. (2008). Retirement and Retirement Counseling: Issues and Challenges . African Journal of Education and Developmental studies , Vol. 5, No .2, Pp.1-17.
18. Barfield, R.E. & Morgan, J. (1969). Early retirement: The decision and the experience. Ann Arbor: university of Michigan. Institute for social research.
19. Chia, W.Juping, I.(2010). Social networking and the quality of life of retired elderly farmers in Taiwan. Journal of the Taiwan academy of applied psychology, 26, 45-49.
20. Cumming, E. & Henry W. E. (1961). Growing old: The process of disengagement. New York: Basic Books.
21. Dannie I.Brown,N.(2012). The Decision to Retire Early: An Investigation of Faculty in the Canadian Higher System.
22. Damman, M. & van Duijn,R.(2015). Intergenerational Support in the Transition From Work to Retirement. Work, Aging and Retirement, pp. 1–11
23. Davies,E & Jenkins,A.(2013). The work to retirement transition of academic staff: attitudes and experiences, employee relationship.vol.32, No. 3, 322-338.
24. Dragesta, J.Eide, G.Nygaard, H. Bondevik, M. Nortvedi, M. Natvig,K.(2009). The impact of social support and sense of coherence on health related quality of life among nursing home resident. Norway international journal of nursing studies, 46, 66-76.
25. Euwals, R & Trevisan,E.(2011). Early Retirement Financial Incentive Difference between high and low wage earners.cpb Netherlands bureau for economic policy analysis.
26. Giddens, A., (1977). Capitalism and Modern Social Theory: An analysis of the Writings of Marx, Durkheim and Weber, Cambridge: Cambridge University Press.
27. Gordon, R& bilnder, H. (1980). Market wages. Reservation wages and retirement decision. Journal of Public Economics, Vol. 14. No.2, 277-308.
28. Havighurst, R. J. & Alberchi, R. (1953). Older people. New York: Longmans Green.
29. Hertha, B. Rees, S.(2017). Transitions to retirement – Learning to redesign one's lifestyle. Research on Ageing and Social Policy Vol. 5 No. pp. 32-56

30. Lee, Y. & hung, W.(2011). The relationship between exercise participational and well-being of the retired elderly. Agingment health, 15,873-881.
31. Lowis, MJ. , Edwards, AC., Roe, CA. , Jewell, AJ., Jackson, MI.,& Tidmarsh, WM.(2005). The role of religion in mediating the transition to residential care. Journal of Aging Studies, 4444; 43(9): 903-44.
32. MacDuffie, J.P. (1995). Human resource bundles and manufacturing performance: Organizational logic and flexible production systems in the world auto industry. Industrial and Labor Relations Review, 48(2):197-221.
33. Mutran, E., Reitzes, D. & Fernandez, M. (1997). Factors that influence attitudes toward retirement. Research on Ageing, 19(3):251-73.
34. Orelly, C. & Jablin, L. (1988). Handbook of organizational communication. Newbury park.CA: Sage: 600-623.
35. Purcell, J. & Hutchinson, S.(2007). Front-line managers as agents in the HRM performance causal chain: Theory, analysis and evidence. Human Resource Management Journal, 17(1):3-20.
36. Rogelberg, S. G. K. (2007). Voluntary Retirement and Organizational Turnover Intentions: The Differential Associations with Work and Nonworking Commitment Constructs. Journal of Business Psychology, No. 22, Pp. 297-309.
37. Shultz, K., Wang, M. (2007). The influence of specific physical health conditions on retirement decisions. International Journal of Ageing and Human Development, 65(2):149-61
38. Silver, M. Easty, L.(2017). Planning for retirement from medicine: a mixed-methods study. Journal of CMAJ OPEN, 5(1):123-129.
39. Soderhamn, O., Skislund, A.,& Herrman, M.(2011). Self-care and anticipated transition into retirement and later life in a Nordic welfare context. Journal of Multidisciplinary Healthcare, 4(1), 273-9.
40. Tseng, S., Wang, R. (2001). Quality of life and related factors among elderly nursing home residents in southern Taiwan. Journal of Public Health Nursing, 18(5):304-11.
41. Williamson, R. C., Rinehart, A. D. & Blank, T. O. (1992). Early Retirement: Promise and Pitfalls. New York: Insight Books, Plenum.
42. Wilson, D., Palha, P.(2007). A systematic review of published research articles on health promotion at retirement. Journal of Nursing Scholarship, 39(4):7-30.
43. Wind, A., van der Pas, S. & Beek, V. (2016). A life course perspective on working beyond retirement. BMC Public Health.
44. Winter U, Hauri D, Huber S, Jenewein J, Schnyder U, Kraemer B(2009). The psychological outcome of religious coping with stressful life events in a Swiss sample of church attendees. Psychother Psychosom. 44(0): 404-0